

Een schuldig geweten

Pastor Paul M. Sadler

Vier van onze kleinkinderen hebben een grote, opgewekte hond genaamd Molly. Molly is zoals de meeste honden; ze houdt van eten en ravotten met de kinderen. Maar ze houdt er ook van om door de buurt te dwalen en door de bloembedden en moestuinen van de burens te struinen. Het is onnodig om te zeggen dat een hond van haar formaat in korte tijd veel schade kan aanrichten. Om het probleem op te lossen, kochten Kevin en Jessica een elektronische halsband. Ze plaatsten de zenders op de grenzen van de tuin. Wanneer Molly één van de grenzen nadert, begint haar halsband te piepen, en de halsband geeft haar een lichte schok als ze te dicht bij de grens komt. Het duurde niet lang voordat Molly zich terdege realiseerde dat ze, als ze een piepgeluid hoorde, wist dat ze moest stoppen omdat ze anders een lichte schok zou krijgen.

Op dezelfde manier heeft God een onzichtbare pieper, een geweten, in ieder mens geplaatst, dat ons waarschuwt als we op het punt staan iets verkeerd te doen. Bij zijn tweede verschijning voor de Rijksdag van Worms verklaarde Maarten Luther over zijn standpunt: "Het is noch juist, noch veilig om tegen het geweten in te gaan."

"Rom. 5:13-14: 13 Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is. 14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes....."

De term "toerekenen" in deze passage is een boekhoudkundige term; het betekent eenvoudigweg 'op iemands rekening zetten'. Hoewel mensen zondigden, in de periode tussen Adam en Mozes, werden ze niet verantwoordelijk gehouden voor die zonden, omdat God hen nog niet de geboden had gegeven om het zondigen te verbieden. Dit betekent niet dat zij minder schuldig waren aan zonde of minder recht hadden op een eeuwig oordeel. Het is belangrijk om te bedenken dat de mensen in deze periode onder de bedeling van het geweten leefden; daarom hadden ze geen excuus. Dit is wat Paulus bedoelt in Romeinen 2:

"Rom. 2:14-15: 14 Want wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van nature de dingen doen, die der wet zijn, deze, de wet niet hebbende, zijn zichzelf een wet; 15 Als die betonen het werk der wet geschreven in hun harten, hun geweten medegetuigende, en de gedachten onder elkander hen beschuldigende, of ook ontschuldigende).

"Geweten" betekent 'weten' of 'met kennis'. Onder die bedeling moest het geweten de mensheid regeren. Het vereiste van de mens dat hij al het bekende goede moest doen en zich moest onthouden van al het bekende kwaad.

Nadat Adam en Eva gezondigd hadden, "wisten ze dat ze naakt waren" en daarom hechtten ze bladeren van de vijgeboom aan elkaar om zichzelf te bedekken, zie Gen. 3:7. Met andere woorden, hun geweten werd geactiveerd om het verschil te kennen tussen goed en kwaad. Ze wisten dat ze tegen God hadden gezondigd en voelden zich daardoor schuldig.

"Gen. 3:7: Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten vijgeboombladeren samen, en maakten zich schorten.

Kaïn wist dat God een bloedoffer vereiste, maar hij deed wat slecht was in de ogen van de Heer en bracht een offer van de vrucht van de aarde. Hij zondigde en moest omgaan met de schuld van zijn beslissing, zie Gen. 4:5. God wilde het offer van Kaïn niet aannemen omdat het van de aarde kwam, die vervloekt was. Abel daarentegen reageerde in geloof op God en bracht wat God van hem verlangde.

"Gen. 4:5: Maar Kain en zijn offer zag Hij niet aan. Toen ontstak Kain zeer, en zijn aangezicht verviel.

God leert ons dat, ook al was er geen wet tussen Adam en Mozes, we moeten begrijpen dat het geweten hun gids was, want zij waren *'zichzelf een wet'*. Als gevolg hiervan hadden ze geen excuus. Zie je, God toont aan dat, ongeacht in welke bedeling Hij de mens heeft geplaatst – geweten, wet, of genade – iedereen heeft gezondigd en heeft de heerlijkheid van God niet bereikt: Zie:

"Rom. 3:23: Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;

Met dit in gedachten voegt Paulus eraan toe: *'Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes'*. Ook al was de wet van Mozes destijds nog niet ten uitvoer gelegd, de dood had daarin nog steeds de overhand, uiteindelijk stierf het volk. Maar dat roept de vraag op: als de zonden van de mensen niet op hun rekening werden geschreven, waarom had de dood dan nog steeds de overhand over hen? Simpel: ze hadden gezondigd in Adam, wat geldt voor het hele menselijke ras. Omdat wij het nageslacht van Adam zijn, zijn we allemaal in hem geboren. Hij is ons federaal hoofd. Wat voor hem gold, geldt ook voor ons.

God ziet in Zijn oneindige kennis wat wij niet kunnen zien. Toen Adam naar die verboden vrucht reikte, waren wij in hem; bijgevolg worden wij geïdentificeerd met zijn zonde. Een ander voorbeeld van dit principe wordt gevonden in: zie Hebr. 7:9-10. Dus heerste het trio van de dood – de fysieke, de geestelijke en de mogelijkheid van de eeuwige dood – omdat we allemaal gezondigd hebben in Adam. Dit verklaart ook hoe een pasgeboren baby, die nog nooit één zondige daad heeft begaan, soms aan complicaties overlijdt. Zij zondigden in Adam! Persoonlijk geloof ik dat God een heel speciale voorziening voor deze kleinen heeft getroffen, zie 2 Sam. 12:22-23:

"Hebr. 7:9-10: 9 En, om zo te spreken, ook Levi, die tienden neemt, heeft door Abraham tienden gegeven; 10 Want hij was nog in de lenden des vaders, als hem Melchizedek tegemoet ging.

"2 Sam. 12:22-23: 22 En hij zeide: Als het kind nog leefde, heb ik gevast en geweend; want ik zeide: Wie weet, de HEERE zou mij mogen genadig zijn, dat het kind levend bleve. 23 Maar nu is het dood, waarom zou ik nu vasten? Zal ik hem nog kunnen wederhalen? Ik zal wel tot hem gaan, maar hij zal tot mij niet wederkomen.

"Maar de wet is bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder word". (Rom. 5:20).

De Wet maakte de zonde groter! Er werd een schijnwerper op gezet om de mens te laten zien hoe buitengewoon zondig hij werkelijk is. Als de Wet zegt: *"Gij zult niet stelen"*, is de natuurlijke reactie van de mens dat hij de wet opstandig in twijfel trekt en er ongehoorzaam aan is. Als je tegen een peuter zegt dat hij de kelderdeur niet mag openen en u zich vervolgens buiten zijn gezichtsveld plaatst, legt hij zijn hand op de deurknop en kijkt of je meekijkt. Zie je, het laat ons zien dat er een natuurlijke neiging bestaat om verkeerd te doen. God heeft dat honderdvoudig vergroot toen Hij de Wet gaf. Opnieuw was het bedoeld om aan te tonen dat allen zondaars zijn in woord, gedachte en daad.

Vanaf het begin is het geweten door alle eeuwen en bedelingen heen geweven. Het is wat bekend staat als een trans-dispensationale waarheid. Maar we vinden het interessant dat er onder het Mozaïsche systeem heel weinig nadruk wordt gelegd op het geweten, wat ons niet hoeft te verbazen, zie Hebr. 9:9. De geboden dienden in het verleden als geweten van het volk van God: *'Gij zult niet...'*, *'Doe dit en gij zult leven...'*,

"Deut. 15:5: Indien gij slechts de stem des HEEREN, uws Gods, vlijtiglijk zult gehoorzamen, dat gij waarneemt te doen al deze geboden, die ik u heden gebiede.

Er was een wet of statuut dat elke stap van hun leven regelde.

Als we ons wenden tot de brieven aan de Heidenen, Romeinen tot en met Filemon, verwijst Paulus herhaaldelijk naar het geweten in de bedeling der genade. Tegenwoordig hebben we vrijheid in Christus, maar we mogen die vrijheid nooit gebruiken voor een gelegenheid voor het vlees, of het nu gaat om het koesteren van onreine gedachten of het begaan van een immorele daad. Genade leert ons goddeloosheid en wereldse lust te verzaken. De wet eist en genade smeekt! Terwijl God ons smeekt om onze roeping waardig te wandelen, gebruikt Hij Zijn Woord, de Geest en ons geweten als een systeem voor vroegtijdige waarschuwing, om ons te helpen een leven te leiden dat Hem welgevallig is.

Onthoud goed: het is gevaarlijk om je geweten ongehoorzaam te zijn.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl website: www.bedelingdergenade.nl